Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Houstrup, Jens Christian

Titel: BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Houstrup, Jens Christian (1849-04-11)

Citation: Houstrup, Jens Christian : ”BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Houstrup, Jens Christian (1849-04-11)”, i *Breve fra og til C. Hostrup*, Gyldendalske Boghandels Forlag, s. 112. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001987109-000-shoot-L0019871090000038.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til C. Hostrup

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Houstrup, Jens Christian , *Breve fra og til C. Hostrup,*

C. Hostrup til Ingemann.
D. 11te April 1849

Hr. Etatsraad!

For det smukke og dybsindige Eventyr bringer jeg Dem herved min hjertelige Tak. Det Synspunkt, hvorfra De heri har betragtet Tidens Yndlingsspørgsmaal, forekommer mig lige saa sandt og slaaende, som Digtet selv synes mig originalt og poetisk. At den sande Lægedom for Tidens Saar kun findes bag Paradiismuren efter en poetisk-philosofisk Fordybelse i Fortid og Fremtid, og at det saaledes kun er i det Religiøse, den ubændige Frihedstrang vil kunne finde sin Tilfredsstillelse, medens Frihedens jordiske og verdslige Bygning (Mirandas Slot) aldrig vil blive fuldendt i denne Ufuldkommenhedens Verden, ere Sandheder, som vore Politikere kunne have godt af at blive mindede om. Hvad der især har tiltalt mig, er det skjønne Haab, hvormed Digtet ender, den anelsesrige Dunkelhed, hvorigjennem man skimter det fjerne herlige Maal. Den Tanke at ende i Bevidstheden om, at Enden er ikke endda, med et troende Blik ind i Uendeligheden, er her saa overordentlig skjønt udført, saa tilfredsstillende og dog saa vækkende, at jeg s. 113ikke erindrer mig et eneste Digterværk, som i den Grad forekommer mig at kulminere i selve Slutningsordene. Indførelsen af de europæiske Stornationer som Repræsentanter for de forskjellige Retninger af den falske Frihedsstræben synes mig heldig og betydningsfuld, ligeledes troer jeg ogsaa, at Betydningen af de fire Rubiner og Brødrenes indbyrdes Forhold er mig klart; men Betydningen af mange af de enkelte Træk og Figurer kan jeg kun ane, og veed ikke ret, om Digteren forsætlig har holdt disse i mystisk Uklarhed, eller om Fejlen stikker i min Mangel paa Skarpsindighed. Jeg veed vel, at Symbolikken i et Eventyr ikke bør søges smaaligt i alle Enkeltheder, hvilket vilde berøve Billedet dets sande phantastiske Liv, men flere Træk forekommer mig saa planmæssigt opstillede og i en saa øjensynlig Forbindelse med Hovedtanken, at jeg har en Følelse af, at der maa ligge noget Betydningsfuldt deri, som jeg kun dunkelt kan skimte og gjerne vilde see. Hertil regner jeg fornemmelig Skildringen af de tre hellige Dyr, ved hvis Hjælp Gudmund udfører sin store Rejse. I disse tre Dyr, som hver synes mig at staae i et forskjelligt Forhold til Gudmund og det Paradiis, de føre ham til, har jeg været tilbøjelig til (maaskee uden Grund) at finde de aandelige Kræfter i ham, som hjælper ham til dette Maal, men det har aldrig villet lykkes mig at finde den tredobbelte Løsning paa Gaaden. Paa samme Maade gaaer det mig s. 114omtrent med Doctrinarius, som jeg ikke ret har kunnet faa til at være Mirandas og Gudmunds Søn.

Tør jeg nu bede Dem ikke at tage mine Bemærkninger fortrydelig op. Det har ingenlunde været min Hensigt at udtale nogen Anke mod et Digt, som har glædet mig saa overordentligt; tvertimod ønskede jeg, af Interesse for det, at erholde en Smule Oplysninger — naar det en Gang var Dem belejligt. For det sidste venlige Brev maa jeg bringe Dem min hjertelige Tak. Jeg er flyttet til min Moder paa Gaarden «Rolighed» paa Ladegaardsvejen, og kan derfor sende friske Hilsener fra Moder og mine Søstre til Deres Huus.

Deres hengivne
C. Hostrup.